

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Ik vind het evangelie van vandaag
heel erg moeilijk om uit te leggen.
Neem alleen maar de woorden van Jezus
wanneer Hij zegt:
'Laat de doden hun doden begraven.'
Het zijn woorden die ons nogal kunnen schokken.
Maar wat zou Jezus daar dan toch mee bedoelen?
Niet zo makkelijk om uit te leggen.

Ik zat daar zo mee te worstelen.
En toen moest ik ineens denken
aan het verhaal van de heilige Lidwina van Schiedam.
En dat verhaal wil ik u graag eerst vertellen
om uiteindelijk het evangelie van vandaag
wat beter te kunnen begrijpen.

Afgelopen 14 juni vierden wij de gedachtenis
van de Heilige Lidwina van Schiedam.
Een echte Nederlandse heilige, uit Schiedam,
links van Rotterdam gelegen.
Als ik u het verhaal vertel
zal het u zeker bekend voorkomen.
De heilige Lidwina van Schiedam
was nog maar een jong meisje
toen zij viel op het ijs.
Ze brak haar heup.
Maar die wond ging maar niet over.
En het werd alleen maar erger en erger.
De wond begon te ontsteken
en de arme Lidwina van Schiedam
werd alleen maar zieker en zieker.
Ze kon zelfs niet meer van bed komen.
En dat voor een jong meisje.
En als haar vriendinnetjes op bezoek kwamen,
dan was zij alleen maar boos en opstandig.

Waarom moest haar dat nou overkomen?
Waarom kon zij niet meedoen met haar vriendinnetjes?
Boos, boos, boos!
Je kunt je dat zo voorstellen.
Vier jaar lang.

En toen kwam haar pastoor op bezoek.
De naam van die pastoor is zelfs bekend:
Pastoor Johannes Pot!
En hij adviseerde de jonge Lidwina
om iedere dag stil te staan
bij het lijden van Christus.
Lidwina probeerde dat ijverig,
maar zij bleef boos en opstandig.
En nogmaals adviseerde de pastoor haar,
en nu met nog meer klem,
om echt iedere dag stil te staan
bij het lijden van Christus.

En toen begon er langzaam maar zeker
een verandering te ontstaan.
Lidwina kon haar lijden, stapje voor stapje
accepteren.
Ze begon het lijden van Christus beter te begrijpen.
Ze begon meer van Jezus te houden.
En ze begon zelfs ook anders
tegen haar eigen lijden aan te kijken.
Natuurlijk, ze kon niet met haar vriendinnetjes mee doen.
Maar ze leerde nu zo veel andere dingen.
En ze kon nu ook zo veel beter
andere mensen begrijpen,
die ook soms moesten lijden.
Steeds vaker kwamen er mensen bij haar op bezoek.
En al die mensen werden getroost en bemoedigd
door haar vriendelijke en wijze woorden.

38 jaar lang is zij zo ziek geweest
en tenslotte op 53 jarige leeftijd is zij overleden
in het jaar 1433.

Maar zelfs op het einde van haar leven zei zij:
'Zelfs als zou ik door het bidden van één Weesgegroeetje
mijn algehele genezing kunnen verkrijgen,
dan zou ik dat toch niet doen of wensen!'
Bijzonder, hè.
Zo had de Heilige Lidwina van Schiedam
haar lijden leren accepteren
en is zij een zegen geworden
voor zoveel mensen om haar heen
en zelfs nog voor ons,
ruim zeshonderd jaar later.

Laten we nu eens gaan kijken
naar de drie antwoorden die Jezus geeft
aan mensen die Hem willen volgen
op weg naar Jeruzalem.
Een zegt: 'Ik zal U volgen,
waar Gij ook heengaat.'
Wij zouden misschien denken dat Jezus dan zou zeggen:
'Oh, wat fijn!'
Maar Jezus zegt iets heel anders!
'De vossen hebben holen
en de vogels hun nesten,
maar de Mensenzoon heeft niets
waar Hij zijn hoofd op kan laten rusten.'

Misschien dacht deze man wel
in het volgen van Jezus,
een mooi huis te krijgen, een mooie ambtswoning.
Een goede baan als apostel, een goed salaris.
Maar Jezus zegt:
'Mijn troon zal zijn bij God in de hemel
en niet hier op aarde!'

Lidwina van Schiedam had die les geleerd.
Liever een leven hier op bed
en daarna in vrijheid bij God in de hemel,
dan voor de eeuwigheid aan het bed gekluisterd!

De tweede zegt tot Jezus:
'Heer, laat mij eerst teruggaan
om mijn vader te begraven,
dan zal ik U volgen.
Maar dan zegt Jezus tot hem:
'Laat de doden hun doden begraven;'
Nogmaals, voor ons misschien wat schokkende woorden.

Maar ik denk dat de Heilige Lidwina van Schiedam
ook deze woorden zou begrijpen.
Mag ik nog een keer die mooie woorden van haar herhalen:
'Zelfs als ik door het bidden van één Weesgegrootje
mijn algehele genezing zou kunnen verkrijgen,
dan zou ik dat toch niet doen of wensen!'
Lidwina van Schiedam had alles over
voor het geluk van het eeuwig leven.
Nog liever lijden tot de dood toe,
dan het geluk van het eeuwig leven
te moeten missen.
Ik zou bijna willen zeggen met mijn eigen woorden:
'De tijdelijke dood is erg,
maar de eeuwige dood is nog veel erger!'

En dan tot slot de derde persoon
die Jezus wil volgen.
Hij vraagt om eerst nog afscheid
te mogen nemen van zijn huisgenoten.
En dan zegt Jezus:
'Wie de hand aan de ploeg slaat
maar omziet naar wat achter hem ligt,
is ongeschikt voor het Rijk Gods.'

Lidwina kon niet met haar vriendinnetjes spelen!
En natuurlijk ook niet met haar huisgenootjes!
Maar zij is wel een zegen geworden
voor zoveel meer mensen om haar heen.
Zelfs tot op de dag van vandaag.
Ik denk dat Lidwina daarom Jezus woorden
zeker zou kunnen begrijpen.

Ik hoop dat het verhaal van de Heilige Lidwina van Schiedam
u helpt om het evangelie te begrijpen
en misschien ook uw eigen levenssituatie
beter te begrijpen.

En dan zou ik willen afsluiten
met de woorden uit de eerste lezing
van Elia tot zijn opvolger Elisa:
'Ga maar weer terug
om afscheid te nemen van je vader en moeder.
Heb ik je soms tot iets verplicht!

God dwingt ons nooit om ons lijden te accepteren.
We mogen boos blijven en protesteren!
Maar Hij nodigt ons er wel toe uit
om de lessen van de school van het lijden te leren!
En dat maakt zo'n verschil!
En wat een zegen zal er dan tot ons komen
en tot onze naasten
en tenslotte het geluk van de eeuwige vreugde
in de hemel.
Amen.